

Залучення до науково-дослідної роботи забезпечує якісне формування широкого кола професійних та інноваційних компетенцій у студентів та молоді: здатності і готовності до безперервного навчання, постійного вдосконалення, самоосвіти, професійної мобільності, здатності мислити критично, креативності і підприємливості, навичок самостійної та командної роботи, готовності працювати у конкурентному середовищі тощо.

Список використаних джерел

1. Дерій Д. Ректор КПІ: наносупутник наших студентів за рік вивели на орбіту. – [Електронний ресурс]. – 2015. – 19 жовтня. – Режим доступу: <https://www.obozrevatel.com/ukr/kiyany/life/49618-rektor-kpi-nanosputnik-nashih-studentov-za-god-vyiveli-na-orbitu.htm>
2. Льченко М.Ю. Наукова та інноваційна діяльність в умовах імплементації нового законодавства // Київський політехнік. – 2017. – №5 (3184). – С. 1–3.
3. Круглик В.С., Вінник М.О., Плечій О.О. Науково-дослідна робота як засіб набуття студентами ІТ спеціальностей професійних компетенцій // Інформаційні технології в освіті. – 2012 – С. 128–132.
4. Офіційний сайт Стартап школи «Sikorsky Challenge». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sup.s.kpi.ua/>

Данилевич Наталія Станіславівна,

доцент кафедри управління персоналом та економіки праці,

Київський національний

економічний університет ім. Вадима Гетьмана,

n.danilevych@gmail.com

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ

Данилевич Наталия

**ФОРМИРОВАНИЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ
КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ В СОВРЕМЕННОЙ
СИСТЕМЕ ЭКОНОМИЧЕСКОГО
ОБРАЗОВАНИЯ**

Danylevych Nataliya

**FORMATION OF PROFESSIONAL
COMPETENCE IN THE MODERN
SYSTEM OF EDUCATION IN
ECONOMICS**

В умовах прогресивних змін у суспільстві, докорінно змінюється значущість освіти, розширюється уявлення про зміст та роль управлінської діяльності керівника, майбутнього управлінця. Також актуальності набуває проблема професійної (управлінської) компетентності. Проблема професійної компетентності працівників привертає увагу багатьох учених, адже вона пов'язана з великими якісними змінами, широкомасштабними інноваціями, що ми спостерігаємо у суспільстві, промисловості, економіці, міжнародних відносинах.

Пріоритетним завданням сучасної системи економічної освіти є підготовка кваліфікованого та конкурентоспроможного фахівця, який не лише володіє певним рівнем знань, умінь і навичок, але й може практично застосувати їх для успішного досягнення поставленої мети. За таких умов якісна професійна освіта має забезпечувати формування сукупності інтегрованих знань, умінь і якостей особистості – професійну компетентність фахівця. Тому актуальною є проблема формування професійної компетентності майбутніх фахівців, зокрема управлінців.

Питання розвитку компетенцій тісно пов'язане із концепцією управління людськими ресурсами.

Процес підготовки сучасного фахівця має визначатися стратегічними напрямками розвитку світової освіти [1]. Так, у доповіді заступника директора Департаменту освіти, культури і спорту Ради Європи М. Стобарта окреслено 5 ключових компетенцій:

1) політичні й соціальні компетенції, такі як здатність брати на себе відповідальність, брати участь у спільному прийнятті рішень, регулювати конфлікти ненасильницьким шляхом, брати участь у функціонуванні та у поліпшенні демократичних інститутів;

2) компетенції, що стосуються життя в суспільстві, які повинні перешкоджати виникненню расизму або ксенофобії. Освіта повинна озброїти молодь такими міжкультурними компетенціями, як повага один до одного, здатність жити з людьми інших культур, мов, релігій;

3) компетенції, що стосуються володіння усним і письмовим спілкуванням. Вони настільки важливі в роботі та суспільному житті, що тим, хто ними не володіє, загрожує виключення із суспільства. До цієї групи компетенцій належить володіння кількома мовами, значення якого все більше зростає;

4) компетенції, пов'язані з виникненням інформаційного суспільства. До них належать: володіння новими технологіями, уміння їх застосовувати, розуміти їх сильні і слабкі сторони, здатність критично осмислювати інформацію та рекламу, яку поширюють ЗМІ;

5) здатність навчатися протягом життя як основа безперервної підготовки у професійному плані, а також в особистому й суспільному житті.

Набуття майбутніми економістами ключових компетенцій професійної діяльності вимагає формування у них відповідного понятійного апарату, знання основних принципів і методів організації економічної діяльності, самої здатності економічного (аналітичного) мислення, готовності до застосування знань і навиків у подальшій професійній діяльності. Важливу роль у цьому, відіграє питання організації навчального процесу, особливо процесу практичної підготовки студента, використання нетрадиційних методів навчання, інноваційних методик, активне впровадження у навчальний процес інформаційних технологій. Якість професійної підготовки майбутніх економістів у вищих навчальних закладах і рівень сформованості їхньої професійної компетентності як інтегрованого показника якості професійної підготовки зростатиме за умови створення інформаційно-комунікаційного навчального середовища, функціонування якого ґрунтується на визначених організаційно-педагогічних засадах використання інформаційно-комунікаційних технологій.

Професійна компетентність сучасного кваліфікованого фахівця у сучасній науковій літературі є складним багатокомпонентним поняттям, яке характеризується з точки зору кількох наукових підходів: діяльнісного, професійного, контекстно-інформаційного, соціокультурного, комунікативного та психологічного.

На сьогоднішній день кожне підприємство самостійно встановлює перелік важливих та ефективних для себе компетенцій і самостійно визначає розуміння поняття «компетенція». Саме від сформованості професійних компетенцій, рівня підготовки майбутнього фахівця залежить успішне виконання соціального замовлення держави на фахівця з високою професійною компетентністю. Професійне становлення фахівця є центральним компонентом особистісно-орієнтованої професійної освіти, а саме розвиток особистості у процесі професійного навчання, освоєння професії та виконання професійної діяльності.

Сучасний управлінець – це людина, яка постійно працює над собою, над своїми професійними і особистісними якостями. Йому необхідно мати великий запас складних управлінських умінь: уміння ставити цілі, конкретизувати їх у вигляді завдань, проектувати і планувати роботу організації, організовувати трудовий процес, діагностувати, аналізувати, здійснювати моніторинг трудового процесу і ухвалювати управлінські рішення на основі даних моніторингу. Він повинен мати такі якості особистості як готовність до безперервного розвитку, креативність, здібність до взаємодії, мобільність, аналітичні, прогностичні та інші здібності.

Таким чином, сьогодні головною ідеєю забезпечення якості професійної підготовки майбутніх економістів є відмова від традиційного підходу. На сьогоднішній день впровадження компетентнісного підходу у вищій освіті – це подолання розриву між знаннями студентів і їх практичною діяльністю, реалізація процесу навчання студентів за допомогою отриманих і засвоєних знань для ефективного вирішення завдань практики. Сучасна економічна освіта повинна формувати фахівця як цілісну особистість. Компетентність фахівця не обмежується суто професійними рамками; розвинена особистість має володіти всіма головними компетенціями. Це питання потребує подальшої теоретичної розробки та практичної апробації.

Список використаних джерел:

1. Trends in Learning Structures in European Higher Education. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://aic.lv/bologna/Bologna/Reports/Trends/Tre3_SUM.pdf.

Даниленко Олена Авксентіївна,
к.е.н., доцент кафедри управління персоналом та економіки праці ДВНЗ
«КНЕУ ім. Вадима Гетьмана», danylenko.o.a@gmail.com

КОМПЕТЕНЦІ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМЦЯ І БІЗНЕСМЕНА: ВРОДЖЕНЕ ТА НАБУТЕ ЧЕРЕЗ НАВЧАННЯ

Даниленко Елена
КОМПЕТЕНЦИИ СОВРЕМЕННОГО
ПРЕДПРИНИМАТЕЛЯ И БИЗНЕСМЕНА:
ВРОЖДЕННЫЕ И ПРИОБРЕТЕННЫЕ
ЧЕРЕЗ ОБУЧЕНИЕ

Danylenko Olena
COMPETENCES OF THE MODERN
ENTREPRENEUR AND BUSINESSMAN:
CONGENITAL AND ACQUIRED
THROUGH TRAINING

Актуальність. Найдемократичніший суспільний інститут, який дає змогу реалізувати прагнення людини до самозайнятості та самовдосконалення є підприємництво. У розвинутих країнах воно є засобом достойного існування, «гідної праці» людини, інструментом участі в соціально-економічному житті країни. За сприятливої політики урядів цих країн (через встановлення сприятливих податкових режимів для розвитку підприємництва), держава отримує не лише збільшення кількості робочих місць і ВВП, а й зменшення рівня безробіття та соціальної напруги.

Проте, у науковому світі загальновідомо, що не кожен, хто хоче стати підприємцем, ним може бути, адже для цього одного лише бажання замало. Більше того, якщо підприємцю потрібні тільки вроджені природні здатності для цього, то бізнесмену необхідне навчання усе «підприємницьке життя».

Постановка завдання. Метою написання тез виступу є визначення переліку компетенцій сучасного підприємця та бізнесмена.

Викладення результатів дослідження. Згідно до визначення, даного у Вікіпедії, підприємець в Україні, також діловик – це особа, яка професійно займається підприємницькою діяльністю – приватним виробництвом, торгівлею, посередництвом, наданням послуг. В Україні підприємцем (господарюючим суб'єктом) можуть бути і фізичні особи і юридичні особи [1]. Однак, на нашу думку, автори українського законодавства з цих питань досить узагальнено підійшли до дефініції терміна «підприємець», фактично ототожнюючи його з терміном «бізнесмен».

Проте, як відомо, ще у 1934 р. Й. Шумпетер назвав підприємцем саме новатора, який розробляє нові технології. Автори сучасної бізнес літератури основною відрізняльною рисою підприємця визначають реалізацію абсолютно нових ідей, створення нових товарів, послуг, нових методів заробітку, істотну модернізацію існуючих товарів і послуг, технологій. Бізнесменом же є та людина, яка у своїй діяльності використовує відому модель бізнесу чи придбала готовий бізнес за схемою «побачив – скопіював – отримав прибуток».

Тому, якщо людина має вроджену креативність, розвинену фантазію, здатна генерувати нові і різні ідеї, вона має значні шанси стати саме підприємцем, так як навчитися бути підприємцем у такому розумінні не можна. Жилка підприємництва дається при народженні. Батьки такої креативної дитини можуть її побачити через неординарність вчинків і ідей і допомогти розвинути через спрямовуюче навчання. Як правило, такі діти/підлітки інтуїтивно обирають саме шлях підприємництва, незалежно від сфери діяльності.

Одним із методів виявлення таких уроджених властивостей людини та її сприймання інформації про оточуючий світ є типологія особистості за допомогою соціоніки [2]. Згідно з нею, підприємницькі здібності мають інтуїти, ірраціонали чи раціонали. Наприклад, інтуїти-